

ΠΑΡΙΑΝΑ

Φοτογραφία
Λογογραφία
της Πάρου και

Αρχαιολογία
Γράμματα Τέχνη
Αντίπαρος

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ν. ΝΤΡΑΜΟΥΝΤΙΑΝΟΥ: Μπρός στη Φάτνη (ποίημα).

ΝΙΚ. ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗ: Σκέψεις και ιδέες: Έπέτειοι ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΡΑΒΙΑ - ΖΩΓΡΑΦΟΥ: Συνάντηση (ποίημα).

Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ: Περί του πολιτισμού της νησίδος Σάλιαγκος (μελέτη).

ΓΕΩΡΓ. ΗΛ. ΜΕΤΑΞΑ: Ή ζωή ενός θρυλικού επαναστάτη: Γεώργιος Μεταξάς (μελέτη).

ΛΟΥΛΑΣ Δ. ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ: Άγαλμα από μάρμαρο της Πάρου (πεζογράφοδο).

ΖΑΧΑΡΙΑ ΣΤΕΛΛΑ: Λαϊκά ΦΥΤΩΝυμα της Παραντίπαρος (α').

ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ: Σεραφεΐμ Νικολαΐδης, ιερομόναχος πρόσφυγας στην Πάρο.

ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ, Ίερομ.: Ή έρμηνεία του όνόματος «Έκατονταπυλιανή».

ΠΑΝΑΓ. Ι. ΠΑΤΕΛΛΗ: Τά παρεκκλήσια και τά έξωκλήσια της Πάρου (μελέτη).

ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΛΦΙΩΤΗ: Πάρος και Άντίπαρος (ταξιδιωτικό).

ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ: Οί άγιοι Άνάργυροι της Παροικίας Πάρου.

ΝΙΚ. ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗ: Άνέκδοτες χριστιανικές έπιγραφές.

ΔΗΜ. ΕΜΜ. ΠΑΤΕΛΗ: Άράζοντας στην Παρκιά (ποίημα).

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ: Ή ψυχή σου (ποίημα).

ΝΙΚ. ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗ: Τό πηγάδι μέ τό μαργάνι (άφήγημα).

ΧΡΟΝΙΚΑ: Έπικαιρότητες - Έρανόματα - Έπέτειοι - Βιβλία, περιοδικά.

ΤΕΧΝΟΥΡΓΗΜΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΜΑΡΜΑΡΟΓΛΥΠΤΗ

«Έάν τις διψῆ, έρχέσθω πρός με και πι-
νέτω...» (Ίωάν. Ζ' 37). Ή καλλιτεχνική βρύση
της μονής Άγ. Άναργύρων Παροικίας μᾶς
καλεΐ νά φθάσουμε ώς εκεί νά πιούμε όχι μό-
νον από τό γάργαρο νερό της πηγής, αλλά
και από τό «ύδωρ τό ζών»... Έπιγραφή μαρ-
τυρεΐ τόν κήτορα: ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΙΟΡ-
ΔΑΝΗΣ ΚΤΗΤΩΡ 1799. Δυό αΐώνες από
τότε...

ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ, ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟ

Ένας από τούς πολλούς Κρητικούς πρόσφυγες πού, μετά τήν άποτυχία τής Έπανάστασης τού '21 στήν Κρήτη, κατέφυγαν στόν έπαναστατημένο έλληνικό χώρο, ό ιερομόναχος Σεραφεΐμ Νικολαΐδης, μετά τό Ναύπλιο, όπου πρωτοπήγε μέ τή μητέρα καί τέσσερις άδελφές του (δύο από τίς όποίες απέβίωσαν εκεί), έγκαταστάθηκε τελικά στήν Πάρο τό 1824. «Διά τών βοηθειών τών φιλοξένων κατοίκων τού επαγγέλματός» του, δηλ. τών Παριανών ιερέων, πορίζονταν από τίς ιερουργίες του «τά πρός τού ζήν, τρέφων μάλιστα τή δυστυχή μητέρα καί αδελφάς» του, όπως αναφέρει ό ίδιος. Δημότης Πάρου έκτοτε, διαβίωσε εκεί μέ τήν οικογένειά του επί πολλά χρόνια μέχρι πού, πρό τού έτους 1840, ασθένησε από τό «φοβερόν πάθος τού άρθρίτου», τό όποιο τόν κατήντησε «σχεδόν άνίκανον εις τήν ιεροπραξίαν» μέ άποτέλεσμα νά μήν μπορεί νά διαθρέψει τήν οικογένειάν του. Τόσο μάλιστα ώστε οί δύο άδελφές του «έκ τής πείνας, επέστρεψαν» στήν Κρήτη. Μόνο ή μητέρα του έμεινε κοντά του «πρός περιθαλψίν (του), αλλά καί αύτη άπυήδισε πλέον εκ τού βαρυτάτου γήρους καί τών βαρέων αιθριών (=άγροτικών) έργασιών της» γιά νά πορίζεται τά έξοδα διαβίωσης τους.

Όταν λοιπόν περί τά τέλη Σεπτεμβρίου 1840 περιόδευε στήν Πάρο ό βασιλέας Όθων, ό Σεραφεΐμ παρέδωσε στήν ακολουθία του αίτηση μέ τήν όποία ιστόρησε τήν κατάσταση στήν όποία είχε περιέλθει καί ζήτησε «τήν όποίαν ό φιλόανθρωπος καί ευεργετικώτατος Βασιλεύς θέλει ευδοκήσει νά τού χορηγήση σύνταξιν, πρός διατροφήν του». Διευκρίνησε μάλιστα ότι, όσα χρόνια ήταν καλά στήν υγεία του, δέν είχε ποτέ διανοηθεί «νά ζητήσει άντιμωθίαν τινά» γιά «τίς ύπερ πατριδος εκδουλεύσεις καί θυσίες του», πού ήταν μεγάλες καί για τίς όποίες καί μόνο θά μπορούσε νά ζητήσει κάποια κρατική άνταμοιβή, όπως έκαναν πολλοί άλλοι. Άναγκάζονταν όμως πλέον νά τό πράξει λόγω τής άνικανότητάς του.

Η αίτηση τού Σεραφεΐμ διαβιβάστηκε στή Γραμματεία τών Έκκλησιαστικών, άπ' αύτήν στόν Διοικητή Νάξου καί από τόν Διοικητή στόν Δήμαρχο Πάρου γιά έπιβεβαίωση τών λόγων καί τής κατάστασης του, προκειμένου νά τού χορηγηθεί ή σύνταξη. ΌΔήμαρχος έδωσε τίς αναγκαίες πληροφορίες, απέστειλε δέ καί πιστοποίηση συμπατριωτών τού Σεραφεΐμ, πού κατοικούσαν στήν Πάρο καί γνώριζαν τίς προσφορές τής οικογένειάς του καί αύτου τού ίδιου στήν Έπανάσταση, ως συνεπίκουρο στοιχείο γιά έδραίωση τού δικαιώματος συνταξιοδότησής του. Τό κείμενο τής έν λόγω πιστοποίησης έχει ως έξής:

«Οί ύποφανόμενοι Κρήτες, κάτοικοι τής πόλεως Χανιά καί μόνοι ήμεϊς ευρισκόμενοι εις Πάρον, πιστοποιούμε ενσυνειδήτως ότι ό πατήρ τού Σεραφεΐμ Νικολαΐδου, Νικόλαος Δημητρίου, τό επαγγελμα στρατιωτικός εκ τής αύτης πόλεως, εφρονεύθη εις τόν Πόλεμον

τόν γενόμενον κατά τό Ξαμουδοχωῶρι μαχόμενος κατά τοῦ Τούρκου στρατηγοῦ Φαφούλη Κανκαλά κατά τό 1821 ἔτος, ἀφήσας τέσσερα θήλεια τέκνα καί τόν εἰρημένον Σεραφεῖμ ἱερομόναχον, ὅστις παρηκολούθησε τά στρατεύματα μέχρι τῆς τελείας καταστροφῆς τῆς Κρήτης. Ἀκολούθως δέ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν μέ τήν μητέρα του καί τās εἰρημένας ἀδελφάς του διά Ναύπλιον, ὅπου τῷ ἀπέθανον δύο ἀδελφαί του, παραλαβών δέ τās δύο ἑτέρας ἔφθασεν εἰς Πάρον ἐγκαταλείπων εἰς τήν πατρίδα του εἰς τό χωρίον Τοπόλια, τῆς Ἐπαρχίας Κυσάμου, τήν ἀκίνητον περιουσίαν του συνισταμένην ἀπό δύο οἰκίας, τρεῖς ἀμπελώνας, δέκα ἀγρούς, ἐλαιῶνα, συνιστάμενον ἀπό 200 ἐλαιόδενδρα, μέρος ἐλαιοτριβείον καί κῆπον.

Εἰς πίστωσησιν δίδομεν τό παρόν Πιστοποιητικόν

Ἐν Πάρῳ τήν 15 Νοεμβρίου 1840

- Διά τόν ἀγράμματον Κατπάν Φραγγιά Τζισκάκη ζητηθεῖς ἐγῶ Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὅτι βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν

- Ματθαῖος ἱερομόναχος Κρής βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν

- Διά τόν ἀγράμματον Ἰωάννη Κουκλάκη ζητηθεῖς ἐγῶ Σταμάτης Ζουμῆς ὑπογράφω εἰς ὄνομά του ὅτι βεβαιεῖ τὰ ἄνωθεν.

- Διά τόν ἀγράμματον Ἀλέξανδρον Σινένη ζητηθεῖς Ἀθανάσιος Πιερίδης ὑπογράφω εἰς ὄνομά του ὅτι βεβαιεῖ τὰ ἄνωθεν.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν

Ἐν Πάρῳ τήν 16 Νοεμβρίου 1840

Ὁ Δήμαρχος Πάρου

(Τ.Σ.) Λεονάρδος Κονδύλης».

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, στήν ὁποία περιήλθε ἡ ἀλληλογραφία τόν Ἰανουάριο τοῦ 1841, μέ ἔγγραφό της, ἀπό 11 Μαρτίου ἰδίου ἔτους, πρὸς τόν βασιλέα, εἰσηγήθηκε τῆ χορήγηση στόν Σεραφεῖμ μηνιαίας σύνταξης 30 δραχμῶν, συναπέστειλε δέ καί σχετικό σχέδιο Βασ. Διατάγματος. Παρέρχονταν ὅμως οἱ μήνες καί, παρά τήν ὑποβολή νέας αἰτήσης ἀπό τόν ἐνδιαφερόμενο (10 - 5 - 1841), τό ζήτημά του δέν ἐπιλύονταν ἐνώ ἡ κατάστασις τῆς υἱείας του χειροτέρευε συνεχῶς, «ὥστε νά μὴ δύναται πλέον οὐδέ νά ἐνδυσθῆ χωρὶς νά τόν ἐνδύσουν, οὐδέ νά φάγη χωρὶς νά τοῦ δώσουν τήν ἀπαιτουμένην βοήθειαν». Ὅταν μάλιστα στίς ἀρχές Ἰουνίου 1842 ἐπισκέφθηκε τήν Πάρο ὁ ἐπίσκοπος Κυκλάδων Ἄνθιμος καί εἶδε τήν κατάστασή του, «τόν ἔπαισε ἀπό τοῦ νά ἱερούργῃ», ὡς ἐντελῶς ἀνίκανο. Ὁ δύστυχος Σεραφεῖμ, μέ νέα αἴτηση καί πιστοποίηση τοῦ Δημάρχου Πάρου, πρὸς τόν ἐπίσκοπο πλέον, παρεκάλει νά τόν βοηθήσει νά τοῦ χορηγηθεῖ ἡ σύνταξη. Ὁ ἐπίσκοπος μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 335/27 - 6 - 1842 ἔγγραφό του πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο παρεκάλει «νά λάβῃ οἶκτον εἰς τήν ἄλλως ἀνοικονόμητον πτωχίαν του» ἀφοῦ πλέον ἀπό τήν ἀρθοίτιδα «αἱ χεῖρες του ἐξ αὐτῆς κρῖοι γεγόνασε καί εἰς οὐδέν ἐπιτήδευοι, πολλῶ δέ μᾶλλον εἰς τό ἱερούργειν καί ὁ εἶς τῶν ποδῶν του μηχανικῶς κινεῖται». Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἔγραψε στή Γραμματεία Ἐκκλησιαστικῶν καί εἰσηγήθηκε νά τοῦ χορηγηθεῖ σύνταξη 15 δραχμῶν ἀπό τό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο «πρὸς μικράν αὐτοῦ ἔξοικονόμησιν καί παραμυθίαν τῆς ἀθλίας καί ἐλεεινῆς αὐτοῦ καταστάσεως».

Δέν ἦταν ὅμως μόνο ὁ Σεραφεῖμ Νικολαΐδης γιά τόν ὁποῖο ζήτησε τῆ χορήγηση σύνταξης ἡ Σύνοδος, ἀλλά καί πολλοί ἄλλοι κληρικοί, πού δυστυχοῦσαν, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ «ἐκ τοῦ χωρίου Δραγουλά, τοῦ Δήμου Μαρπίσης τῆς νήσου Πάρου, πρεσβύτερος Ἰωάννης Συφάκης», τήν οικονομική ἐνίσχυση τοῦ ὁποίου εἶχεν εἰσηγηθεῖ ἀπό τῆς 10 - 9 - 1837, χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀπεφάνισε τελικά «νά καθυποβάλῃ» (12 - 8 - 1842) ὑπομνηστική ἀναφορά στόν βασιλέα, μέ πίνακα 12 ἀναξιοπαθούντων

κληρικῶν (μεταξύ τῶν ὁποίων καί τῶν ἀνωτέρω δύο τῆς Πάρου πού θεωροῦσε τίς περιπτώσεις τους «μᾶλλον κατεπειγούσας διά τήν ἀπορίαν καί τήν ἔνδειαν καί τάς οἰκογενειακάς ἀνάγκας των» καί νά ζητήσει τήν ἐγκρισή του γιά τή χορήγηση σ' αὐτούς μικροσυντάξεων. Ἄν τελικά χορηγήθηκαν οἱ ἐν λόγω συντάξεις δέν γνωρίζουμε, ἐλλεῖπει ἄλλων στοιχείων.

Στόν πίνακα πού συνόδευε τό τελευταῖο ὑπόμνημα τῆς Γραμματείας πρός τόν βασιλέα, ἀναγράφονταν γιά τούς δύο κληρικούς τῆς Πάρου τά ἑξῆς:

«Ἀριθ. 1. Ἰωάννης Σιφάκης πρεσβύτερος ἐκ χωρίου Δραγουλά τοῦ δήμου Μαρπίσσης τῆς Νήσου Πάρου.

Τόν κληρικόν τοῦτον, τετράκις ἤδη ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐσύστησεν εἰς τό ἔλεος τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καί ἡ Γραμματεία ἀνήνεγκεν εἰς τήν Ὑ(μετέραν) Μ(εγαλειότητα) διά τῶν ὑπ' ἀριθμ. 5132.5421 τῆς 23 Δεκεμβρίου 1840 καί 25 Ὀκτωβρίου 1841 ἐκθέσεών της. Κατά τήν ἐγκλειομένη ὑπ' ἀριθμ. 10888 Συνδικιήν ἔκθεσιν, ὁ περί οὗ ὁ λόγος ἱερεὺς κατήντησεν εἰς τήν ἐσχάτην ἀμνηϊαν, μὴ ἔχων οὔτε κτηματικὴν κατάστασιν, οὔτε ἄλλον πόρον εἰ μὴ μικρά τινά καί ἀσήμαντα εἰσοδήματα. Συνιστᾶται δέ εἰς μηνιαίαν σύνταξιν δραχ. 30.

Ἀριθμ. 11. Σεραφεῖμ Νικολαΐδης, ἱερομόναχος ἐκ Κρήτης. Ὁ κληρικός οὗτος πάσχει πρό πολλοῦ ἀπό ἀρθρίτιν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκρατήθησιν καί ὁ εἰς τῶν ποδῶν του καί αἱ δύο του χεῖρες. Ἐκ τούτου κατέστη ὄλως ἀνεπιτήδειος πάσης ἱεροπραξίας. Ὁ πρό μικροῦ ἀποβιώσας Σ(εβασμώτατος) ἐπίσκοπος Κυκλάδων, εἰς τήν τελευταίαν ἐν Πάρῳ περιοδείαν του, τόν ἔπαυσε τοῦ ἱερουργεῖν, ἀλλ' ὡς στερούμενος τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, τόν ἐσύστησεν εἰς τό ἔλεος τῆς Κυβερνήσεως διά τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἥτις πρός μικράν ἐξοικονόμησιν καί παραμυθίαν τῆς ἀθλίας καί ἐλεεινῆς καταστάσεώς του, τόν προτείνει διά τῆς ἐγκλειομένης ὑπ' ἀριθ. 10889 ἐκθέσεώς της εἰς μηνιαίαν σύνταξιν 15 δραχμῶν».⁽¹⁾

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

1) «Μεγαλειότατε

Ὁ εὐσεβᾶτως ὑποφαινόμενος ὑπήκοός σας ἱερεὺς Σεραφ[ε]ῖμ Νικολαΐδης καταλιπὼν τήν πατρίδα μου Κρήτην μετά τήν τελείαν πτώσιν μας κατέφυγον εἰς τήν νῆσον ταύτην τῆς Πάρου, ὅπου κατοικῶ καί δημότης ὑπάρχω. Μέχρι καιροῦ τινός, Βασιλεῦ, διά τῶν φιλοξένων κατοίκων τοῦ ἐπαγγέλματός μου ἐποριζόμην τά πρός τοῦ ζῆν τρέφων μάλιστα τήν δυστυχή μητέρα μου καί ἀδελφάς. Ἄλλ' ἀφ' ἧς μοί συνέβη τό κατέχον με εἰσέτι φοβερόν πάθος τοῦ ἀρθρίτου κατήντησα εἰς τόσην ἐλεεινήν κατάστασιν, ὥστε αἱ ἀδελφαί μου ἐκ τῆς πείνας ἐπέστρεψαν εἰς τήν πατρίδα, ὅπου καί διαμένουν φοβούμεναι τήν ἐπιστροφήν των ἐνταῦθα μὴ ἀπωλεσθῶσιν ὡς ἐμέ. Μόνο ἡ γραῖα μήτηρ μου ἔχουσα τό φίλτρον μένει παρ' ἐμοί πρός περιθάλψιν, ἀλλά καί αὕτη ἀπηύδησε πλέον ἐκ τοῦ βαρυτάτου γήρους καί τῶν βαρέων αἰθρίων ἐργασιῶν της καί οὕτως κείμεθα, Μεγαλειότατε, ἐκτεθειμένοι εἰς τήν βοήθειαν τῶν κατοίκων καί θέλησιν τῆς ζωῆς καί θανάτου μετά θεόν, ἐνεκα τῶν μεγάλων ἀναγκῶν μας.

Ὅτι αἱ ὑπέρ πατρίδος ἐκδουλεύσεις καί θυσίαι μου εἶναι μεγάλαι, ὅλοι οἱ Κρήτες δύνανται νά ὁμολογήσουν, καθότι ὄχι μόνον ὑπηρέτησα τήν Πατρίδα (ὅπως δύναμαι), ἀλλά καί τήν ἰδιοκτησίαν μου ὅλην προέκρινα νά παραιτήσω εἰς τόν ἔχθρον, παρὰ νά ἰδῶ καί αὐθις τό πρόσωπον τοῦ ἀγρίου θηρίου τοῦ Τούρκου.

Δι' ὅλα δέ ταῦτα δέν ἐζήτησα ποτέ ἀντιμισθίαν τινά, ἀλλ' οὐδ' ἤθελα ζητήση, ἂν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀσθενεῖά μου δέν ἤθελε μέ φέρει εἰς τόσῃν ἀνικανότητι ἐργασίας καὶ ἱεροπραξίας διὰ ν' ἀποφασίσω νά ζητήσω τὴν ὁποῖαν ὁ Φιλάνθρωπος καὶ εὐεργετικώτατος Βασιλεὺς θέλει εὐδοκήσει νά μοὶ χορηγήσῃ σύνταξιν, πρὸς διατροφὴν μου.

Εὐχόμενος δέ τῷ ὑψίστῳ Θεῷ ὡς ἐλάχιστος ἱερεὺς τὴν ποθητὴν μοι μακροβιότητα, εὐδαιμονίαν καὶ ἀγαθὴν συμβίωσιν τοῦ Σ(εβαστοῦ) Βασιλέως μοι μετὰ τῆς Γαληνοτάτης Βασιλείσης καὶ καλὴν τεκνογονίαν.

Ἐν Πάρῳ τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1840
Ὁ τῆς Ὑ(μετέρας) Μ(εγαλειότητος)
πιστὸς ὑπῆκοος
Σεραφ[ε]ίμ ἱερεὺς Νικολαΐδης».

*

2) «Ἐν Νάξῳ τῇ 10 Ἰανουαρ. 1841
ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 4623 ἀπὸ 19
Ἰουλιανοῦ Διαταγῆς τῆς

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Β(ασιλικῆν) Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας

Περὶ τοῦ ἱερέως Σεραφεῖμ Νικολαΐδου

Κατὰ τὰς παρὰ τοῦ Δημάρχου Πάρου δοθείσας πληροφορίες, ὑποβάλλομεν πρὸς τὴν Β(ασιλικῆν) Γραμματείαν ὅτι ὁ πρὸς τὴν Α. Μ. ἀνενεχθεὶς ἱερεὺς Σεραφεῖμ Νικολαΐδης, ἱερομόναχος, τεσσαρακοντούτης, ἀφίχθη εἰς Πάρον μετὰ τὴν πᾶσιν τῆς πατρίδος του Κρήτης, πενόμενος καὶ διὰ τῆς ἱεροπραξίας μόνον διατρέφων ἑαυτὸν καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην, χήραν τοῦ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῶν Χανίων πεσόντος πατρὸς του Νικολάου Δημητρίου, ἀλλὰ τὸ πάθος τῆς ἀρθρίτιδος καθιστᾷ αὐτὸν σχεδὸν ἀνίκανον εἰς τὴν ἱεροπραξίαν. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος διαμένει εἰς Πάρον ἀπὸ τὸ 1824, κατεγεγραμμένος εἰς τὸν Δῆμον καὶ διάγων βίον εἰρηρῆτικόν καὶ ἀνεπίληπτον. Περὶ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων του διαλαμβάνει τὸ ἐπισυννημμένον πιστοποιητικὸν διαβιβασθὲν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Πάρου.

Ταῦτα ὑποβάλλοντες κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' αριθμ. 4623 ἀπὸ 19 Ἰουλιανοῦ Διαταγῆς τῆς Β(ασιλικῆς) Γραμματείας, ἐπιστρέφομεν καὶ τὴν πρὸς τὴν Α.Μ. ἀναφορὰν τοῦ εἰρημένου ἱερομόναχου.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διοικητὴς Νάξου
(Τ.Σ.) (ὑπογραφή)
Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογραφή)»

*

3) [Γραμματεία Ἐκκλησιαστικῶν]
6423 - 6424/612

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Μαρτίου 1841

Περὶ τοῦ ἱερέως Σεραφεῖμ Νικολαΐδου

Μεγαλειότατε

Τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 17/29 Ὀκτωβρίου 1840 ὑπ' ἀρ. 18941 Β. Διατάγματος ἐπιστα-
λεῖσαν μοι ἀναφορὰν τοῦ ἱερέως Σεραφεῖμ Νικολαΐδου Κρητός, ἅμα λαβὼν διεύ-
θυνα πρὸς τὸν Διοικητὴν Νάξου ζητήσας παρ' αὐτοῦ τὰς ἀνηκούσας πληροφο-
ρίας περὶ πάντων τῶν ἐν τῇ διαληφθείσῃ ἀναφορᾷ διαλαμβανομένων. Ὁ Διοικη-
τὴς Νάξου ἀπαντῶν ἀρτίως διὰ τῆς ὑπὸ στοιχ. Α' ἐγκλειομένης ἐνταῦθα ἐκθέσεώς
του, ἀποφαίνεται ἀληθῆ, ὡς ἡ Υ.Μ. θέλει εὐαρεστηθῆ νὰ παρατηρήσῃ ὅσα ὁ περὶ
οὗ ὁ λόγος κληρικός ἀνήνεγκεν εἰς τὴν Υ.Μ. περὶ τῆς ἐπιστάσεως ἔλεεινῆς αὐτοῦ
καταστάσεως, ἐπιφέρει δέ ὅτι ὁ ἱερομόναχος οὗτος ἀναγκαζόμενος νὰ πορίζεται
τά πρὸς ζωάρκειαν ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς γηραιᾶς μητρὸς του, στερεῖται παντός δια-
τροφῆς μέσου καταστάς ἀνίκανος εἰς τὸ ἱεροπράττειν ἔνεκα τοῦ κατέχοντος
αὐτὸν πάθους τῆς ἀρθρίτιδος. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ
τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ τούτου τοῦ ἱερομονάχου, ἐπι-
συνάπτει ὁ διοικητὴς ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτοῦ τὸ ἐγκλειόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχ.
Β' πιστοποιητικὸν διαφόρων ἐν Πάρῳ παρεπιδημούντων Κρητῶν, οἵτινες μαρτυ-
ροῦσιν ὅτι ὁ ἱερομόναχος Σεραφεῖμ Νικολαΐδης, ἐνεργητικὸν λαβὼν μέρος κατὰ
τὸ παρελθόν εἰς τὰς ἐν τῇ Κρήτῃ κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν μάχας, ἐγκατέλιπε πᾶσαν
τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, σημαντικὴν ὀπωσοῦν οὖσαν, προσφυγὼν εἰς Ναύπλιον καὶ
ἐκεῖθεν εἰς Πάρον μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν τεσσάρων ἀδελφῶν του.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, θεωρῶν ὁ εὐσεβᾶστως ὑποφαινόμενος τὴν παροῦσαν
αἴτησιν ἀξίαν τοῦ διαληφθέντος ἱερομονάχου κατάστασιν, τολμῶ νὰ παρακαλέσω
τὴν Υ.Μ. νὰ εὐαρεστηθῆ νὰ τῷ ἀπονεύμῃ ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μηνιαί-
αν σύνταξιν 30 (τριακοντα) δραχμῶν.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν.Γ. Θ(εοχάρης)»

Στὸ κράσπεδο τοῦ ἐγγράφου,
σχέδιο Β. Δ/τος:

«Ὁθων ξτλ.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 6424 πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμα-
τείας ἐγκρίνομεν νὰ δίδωται ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου 30 (τριακοντα)
δραχμῶν μηνιαία σύνταξις εἰς τὸν ἐκ Κρήτης ἱερομόναχον Σεραφεῖμ Νικολαΐδην,
Ἐνεκεν τῆς πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τὸ παρελθόν ὑπηρεσιῶν του καὶ πρὸς περι-
θαλψιν τῆς ἐνεστώσης ἐνδείας του.

Ἐπιστρέφονται τὰ ἐπισυνημμένα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1841».

*

4) «Πρός τήν Β(ασιλικήν) Διοίκησιν Νάξου

“Ότε κατά τόν Σεπτέμβριον μήνα τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ Σεβαστός ἡμῶν Βασιλεύς ἐπεσκέφθη τήν νῆσον ταύτην, ὁ ὑποφαινόμενος ἔλαβον τήν τόλμην νά παρουσιάσω πρός τήν Μεγαλειότητά του μίαν ταπεινήν ἀναφοράν μου, δι’ ἧς ἐκθέτων τήν ἐλεεινήν μου κατάστασιν, τήν πρός ἐργασίαν ἀνικανότητά μου καί ἄλλας τινάς περιστάσεις, ἐπεκαλούμην τό ἔλεος τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ἄλλ’ ἐπειδή μέχρι τοῦδε δέν ἐδόθη οὐδεμία ἀπάντησις διά τῆς ἀνηκούσης Γραμματείας, παρακαλῶ θερμῶς τήν Β. Διοίκησιν ὅπως διευθύνῃ τήν παροῦσαν μου ἐπαναληπτικῶν τῆς πρώτης ἀναφοράς μου, ὅπως ἐγκρίνῃ, πρός ἐπίτευξιν τῆς αἰτήσεώς μου.

Εὐπειθέστατος
Σεραφ[ε]μί ἱερομόναχος Νικολαΐδης

Ἐν Πάρῳ τήν 10 Μαΐου 1841»

*

5) «Ἀριθμ. Πρωτ. 1093
Διεκπ. 589
Νάξος τῆ 3 Ἰουνίου 1841

Πρός τήν ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί
τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Β. Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας.

Περί τῆς ἀναφοράς τοῦ Σεραφ[ε]μί ἱερομονάχου Νικολαΐδου

Διευθύνεται εἰς πρωτότυπον ἢ ἀπό 10 Μαΐου ἐ. ἔ. πρός τήν διοίκησιν ἀναφορά τοῦ Σεραφ[ε]μί ἱερομονάχου Νικολαΐδου ἐπικαλουμένου τό ἔλεος τῆς Α. Μεγαλειότητος, διά νά ἐνεργήσῃ ἡ Β(ασιλική) αὐτή Γραμματεία ὅ,τι ἐγκρίνει.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διοικητής Νάξου
(Τ.Σ. (ὑπογραφή)»

*

6) «Ἀριθμ. 442
Ἐν Πάρῳ τῆ 9 Ἰου-
νίου 1842

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ὁ Δήμαρχος Πάρου
Πιστοποιεῖ

“Ότι ὁ ἱερεὺς Σεραφ[ε]μί Νικολαΐδης, ἱερομόναχος ἐκ Κρήτης καί Δημότης τοῦ Δήμου τούτου, διαμένει εἰς τόν Δήμον τοῦτον ἀπό τό 1824 ἔτος διάγων ἀμέμπως καί εἰρηρικῶς, ὅτι μετά τήν αἰχμαλωσίαν τῆς πατρίδος του Κρήτης, ἦλθεν ἐνταῦθα πένης ὦν κατά πάντα καί ποριζόμενος μέχρι τοῦδε τά πρός τό ζῆν ἀναγκαῖα ἀπό τό ἱερατικόν ἐπάγγελμά του, ὅτι τό ἐπισκῦψαν ἐσχάτως ἤδη εἰς αὐτόν τό πάθος ὁ ἀρθρόιτης καί τό γῆρας κατέστησεν αὐτόν εἰς ἀνικανότητα, ὅχι μόνο ἀπό τοῦ νά

ιερουργῆ, ἀλλά καί ἐνδύεσθαι καί τρώγειν (διά τό ὅποιον καί ἐπαύθη τῆς ιερουργίας ἀπό τόν περιοδεύοντα Σεβασμώτατον Ἐπίσκοπον Κυκλάδων). Ἀφίεμεν ὅθεν κατ' αἰτησίην του τό παρόν ἐπίσημον πιστοποιητικόν διά νά τῷ χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ.

Ἐπίσκοπος
(Τ.Σ.) Λεονάρδος Κονδύλης»

*

7) «Ἐν Πάρω
τῆν 10 Ἰουνίου 1842

Πρός τόν Σεβασμώτατον
Ἐπίσκοπον Κυκλάδων

Ἐπιφανέστατος Δημότης καί κάτοικος τοῦ Δήμου Πάρου, ἱερεὺς, μετά τήν αἰχμαλωσίαν τῆς πατρίδος μου Κρήτης, φθάσας ἐνταῦθα ἐποριζόμεν τὰ πρὸς ζω-ἀρκειάν μου ἀπό τήν ιερουργίαν. Ἐπεπεσών δέ ἐσχάτως εἰς τό πάθος τοῦ ἀρθρίτου, μέ κατέστησεν τοῦτο ἤδη εἰς τοσαύτην ἀνικανότητα, ὥστε δέν δύναμαι πλέον οὐδέ νά ἐνδυσθῶ χωρὶς νά μέ ἐνδύσουν, οὐδέ νά φάγω χωρὶς νά μέ δώσουν τήν ἀπαιτουμένην βοήθειαν.

Ὅλην τήν ἐλεεινήν ταύτην κατάστασίν μου, ἐκτός τοῦ ὅτι διαλαμβάνει εἰς τό ἐγκλειόμενον πιστοποιητικόν τῆς Δημαρχίας Πάρου, ὑπ' ἀριθ. 442 τῆς 9 Ἰουνίου τοῦ ἐ. (ἔ), εἶδατε καί ἰδίως ὁμμασι Σεβασμώτατε Ἐπίσκοπε. Ἐπειδή δέ Σεβασμώτατε μέ ἐπαύσατε ἀπό τοῦ νά ιερουργῶ καί ἀφαιρέσατε οὕτω, ἔνεκεν τοῦ πάθους καί γήρους μου καί ἀπό τόν ὑποφαινόμενον τὰ πρὸς τό ζῆν ἀπολύτως ἀναγκαῖα μου, σπεύδω νά ἐξαιτήσω διά τῆς παρουσίας μου, τήν συνδρομήν σας εὐελπὶς ὣν ὅτι ἡ κατάστασις μου θέλει σᾶς κινήσει εἰς οἶκτον καί συμπάθειαν διά νά ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα.

Εὐπειθέστατος
Σεραφίμ ἱερομόναχος Νικολαΐδης»

*

8) «Ἀριθ. Διεκ. 335
τῆ 27 Ἰουνίου 1842
ἐν Νάξω
Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Περιοδεύων κατά τήν Πάρον καί φθάσας εἰς Παροικίαν εὗρον ἱερέα τινά Κρητὰ ὀνόματι Σεραφ[ε]ίμ εἰς ἡλικίαν πλέον τῶν πενήντα ἐτῶν, κατοικοῦντα ἐνταῦθα πρό χρόνων, ἀπό τήν πρώτην αἰχμαλωσίαν τῆς Κρήτης, καί ιερουργοῦντα μέχρι σήμερον. Καθώς καί ἡ πρὸς ἐμέ αὐτοῦ ἀναφορά καί τό ἀποδεικτικόν τοῦ Δημάρχου, παρασταίνουσι τὰ περὶ αὐτοῦ διεξοδικώτερον. Κρίμασι δέ οἷς οἶδε Κύριος, ὑπέπεσεν εἰς τό πάθος τῆς ἀρθρίτιδος ὥστε αἱ χεῖρες του ἐξ αὐτῆς κρίκοι γεγόνασι καί εἰς οὐδέν ἐπιτήδευοι, πολλῶ δέ μᾶλλον εἰς τό ιερουργεῖν καί ὁ εἰς τῶν ποδῶν του μηχανικῶς κινεῖται.

Ταῦτα παρατηρήσας καί ὑπ' ὄψιν μου φέρων τάς ἀπευκταίας συνεπειάς ἐν τῷ ἱερουργεῖν, ἔπαυσα αὐτόν τῆς θείας λειτουργίας, ἀλλ' ἡ δυστυχία τούτου εἶναι ἀπερίγραπτος, μὴ ἔχοντος ἄλλως πὼς πορίζεσθε τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ὅθεν παρακαλῶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ λάβῃ οἶκτον εἰς τὴν ἄλλως ἀνοικονόμητον πτωχίαν του καί νὰ ἤθελε κάμῃ πρὸς αὐτόν μίαν μικρὰν σύνταξιν μηνιαίαν, ἐπικαλοῦσα τὸ ἔλεος τῆς Α.Μ. ὥστε παρηγορῶν δι' αὐτῆς τὴν ἄκραν πτωχίαν του, θέλει εὐχεται πρὸς τὸν Ὑψιστον διὰ τὴν πολύτιμον ζωὴν τοῦ τρισεβάστου ἡμῶν Βασιλέως.

Εὐπειθέστατος
(Γ.Σ.) † ὁ Κυκλάδων Ἀνθίμος».

*

9) «Ἀριθμ. Πρωτ. 10889
Ἀριθμ. Διεκ. 311
Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἰουλίου 1842

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Β(ασιλικήν) Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας

Περί συντάξεως κτλ.

Ὁ μακαρίτης Σεβασμώτατος Ἐπίσκοπος Κυκλάδων κύριος Ἀνθίμος, κατὰ τὴν ἀπὸ 27 Ἰουνίου ἐ.ἔ., ἐνταῦθα ἐπισυνημμένην αὐτοῦ ἀναφορὰν μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ, περιοδεύων ἐν Παροικία τῆς Πάρου εὗρεν ἐκεῖ ἱερομόναχον τινα εἰς Κρήτης, Σεραφεῖμ Νικολαΐδην καλούμενον, ἐκπληροῦντα χρεὴ ἐφημερίου. Τοῦτον δὲ πάσχοντα πρὸ πολλοῦ ὑπὸ ἀρθρίτιδος, κρατηθέντα δὲ ὑπ' αὐτῆς τὰς χεῖρας, καὶ μὴ δυνάμενον ἐκ τούτου νὰ ἐνεργῇ τὰ ἱερατικά αὐτοῦ καθήκοντα ἀξίως, ἔπαυσεν αὐτόν τῆς ἱερατικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας καὶ ἡ Σύνοδος ἀπεδέχθη τὴν προᾶξιν αὐτοῦ ὡς πρὸς τοῦτο καθὸ δικαίαν καὶ εὐλογοφανή.

Ἐπειδὴ ὅμως οὗτος, πανθείς ἤδη τῆς ἱερατικῆς ἐνεργείας στερεῖται παντός ἄλλου μέσου πρὸς τὸ ζῆν καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τῆς ἀσθενείας του εὐρίσκειται ἤδη εἰς ἀθλίαν καὶ ἐλεεινὴν ἐνδείαν καὶ ἀπορείαν κατάστασιν, ἡ Σύνοδος κρίνει φιλόανθρωπον ἔργον νὰ συστήσῃ αὐτόν, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ αἰτησὶν τοῦ μακαρίτου Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Κυκλάδων κυρίου Ἀνθίμου, εἰς τὸ ἔλεος τῆς Α.Μ. καὶ ἐν ταυτῷ γνωμοδοτεῖ νὰ λαμβάνῃ οὗτος ἀπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν δεκαπέντε (15) πρὸς μικρὰν αὐτοῦ ἐξοικονόμησιν καὶ παραμυθίαν τῆς ἀθλίας καὶ ἐλεεινῆς αὐτοῦ καταστάσεως.

Καὶ παρακαλεῖται ἡ Β(ασιλική) αὕτη Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πρὸς τοῦτο Β(ασιλικήν) ἔγκρισιν.

- ὁ Ἀργολίδος Κύριλλος, πρόεδρος
† ὁ Ἀνδρου Σεραφεῖμ
- ὁ Θήρας Ζαχαρίας
- ὁ Τριφυλίας Παΐσιος
† ὁ πρῶν Ἡλείας Ἰωνᾶς»

*

10) «Αριθ. Πρωτ. 10031
Ἄρθ. Διεκ. 491
Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Σεπτ. 1841

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Βασ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας

Περί συντάξεως κτλ.

Ἡ Σύνοδος γνωρίζουσα τὴν δυστυχίαν τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Δραγουλᾶ, τοῦ δήμου Μαρπίσης τῆς νήσου Πάρου, πρεσβυτέρου Ἰωάννου Συφάκη, πολυάριθμον οἰκογένειαν ἔχοντος, καὶ φιλόνητον ἔργον ποιούσα, ἐσύστησεν αὐτὸν κατ' αἰτήσιν του διὰ τῆς Β(ασιλικῆς) ταύτης Γραμματείας ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1837 καὶ ὑπ' ἀριθμ. 6147 εἰς τὸ ἔλεος τῆς Α.Μ. καὶ ὅτε ἡ ἰδία αὕτη Β. Γραμματεία ἐζήτησεν ἀπὸ 14 Νοεμβρίου π.ἔ. τὴν περὶ τούτου γνώμην τῆς Συνόδου, ἐσύστησεν αὐτὸν αὕτη ἀπὸ 29 τοῦ αὐτοῦ μηνός καὶ ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθμ. 9141 πρὸς αὐτὴν γνωμοδότησιν ἐν ταυτῶ, νά λαμβάνη ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιαστικόν Ταμεῖον μηνιαίαν σύνταξιν δεχ. τριάκοντα (30) πρὸς μικρὰν ἐξοικονόμησιν τῆς δυστυχίας του καὶ περιθαλψῆς τῆς οἰκογενείας του· ἀλλὰ παρήλθεν ἤδη ἔτος σχεδὸν ὀλόκληρον καὶ εἰσέτι δὲν ἐνηργήθη τι πρὸς παρηγορίαν του· ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πρεσβύτερος, προϊὼντος τοῦ χρόνου ἀποβαίνει δυστυχέστερος, καὶ τρέφεται μὲ μόνην τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει εὔρει τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς του ὡς κληρικὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ ταῦτα ἡ Σύνοδος, ἐκκληροῦσα ἔργον φιλόνητον, κρίνει εὐλογον, νά παρακαλέσῃ κατ' ἐπανάληψιν τὴν Β(ασιλικήν) ταύτην Γραμματεῖαν νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς εἴρηται, γνώμην τῆς Συνόδου, καὶ νά ἐνεργήσῃ κατ' ἔλεος καὶ φιλονητικίαν τὴν εἰς αὐτὴν Β(ασιλικήν) ἔγκρισιν.

- ὁ Ἀργολίδος Κύριλλος, πρόεδρος
- † ὁ Ἄνδρου Σεραφεῖμ
- ὁ Θήρας Ζαχαρίας
- ὁ Φωκίδος Ἀθανάσιος
- † ὁ πρῶην Ἡλείας Ἰωνᾶς»

(Τ.Σ.) ὁ Β. Γραμματεὺς».

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- Τὰ ἔγγραφα προέρχονται ἀπὸ τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους μὲ ἀρχεακά στοιχεῖα «Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαίδευσης (1833 - 1848)», Θυρίς 98 - Φάκ. 1 «Συντάξεις - συνταξιοῦχοι», ὑποφάκ. 6/4, ὅπου τὰ ἔγγραφα 1 - 5, 10, ὑποφάκ. 121/1 τὸ ἔγγραφο ὑπ' ἀριθμ. 7 καὶ ὑποφάκ. 11/2 τὰ ἔγγραφα ὑπ' ἀριθμ. 6,8,9.
- Ὑποσ. (1), Γ.Α.Κ., ὅπ.π. Θυρίς 99 - Φάκ. 1 «Συντάξεις - συνταξιοῦχοι», ὑποφάκ. 121/3.